മരണത്തിൽനിന്ന് ജീവനിലേക്ക് ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്

(ഒരു അനുഭവസാക്ഷ്യം)

ROY MARKOSE

Detroit, M. I.

1991 ആഗസ്റ്റ് 10-ാംനു ശനിയാഴ്ച, രാത്രി 10 മണിക്ക്, അമേരിക്കയിലെ, മിച്ചിഗൺ സ്റ്റേററിൽ ഡിട്രോയിററ് പട്ടണത്തിലെ ഫ്രീവേയിലൂടെ പെട്ടെന്നു വീട്ടിൽ എത്തുവാനുള്ള ആവേശത്തിൽ അമിതവേഗതയിൽ ഞാൻ എൻെറ കാർ ഡ്രൈവ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഗവൺമെൻറിൻെറ ട്രാഫിക് നിയമം ലംഘിച്ച് റോഡിൽ നിർത്തിയിട്ടിരുന്ന ഒരു ട്രക്കിനടിയിലേക്ക് എൻെറ വാഹനം പാഞ്ഞുകയറി. മുമ്പിൽ കണ്ട ട്രക്ക് ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ധരിച്ചതിനാൽ എൻെറ വാഹനത്തിൻെറ സ്പീഡ് ഞാൻ ഡൗൺചെയ്തിരുന്നില്ല. നിമിഷങ്ങൾകൊണ്ട് അതു സംഭവിച്ചു. എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്തവിധം, ഒരു തവള പെരുമ്പാമ്പിൻെറ വായിൽ അകപ്പെട്ട് ഞെരിഞ്ഞമരുന്നതുപോലെ എൻെറ കാറും അതിനുള്ളിൽ ഞാനും ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. ഇടിയുടെ ആഘാതത്താൽ എൻെറ കരൾ മൂന്നായി മുറിഞ്ഞ് രക്തം ചീററുവാൻ തുടങ്ങി. വാരിയെല്ലുകളും, ശ്വാസകോശവും തകർന്നവനായി അല്പം ബോധം മാത്രം ശേഷിച്ച അവസ്ഥയിൽ ഡിട്രോയിററിലെ ഗ്രേസ്സ് ഹോസ്പിററലിലെ അത്യാഹിത വിഭാഗത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അല്പം ബോധമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എൻെറ സഹോദരൻെറ ഫോൺനമ്പർ ആശുപത്രി സ്റ്റാഫിനു നല്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. എൻെറ ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തം ശക്തിയായി പുറത്തേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിദഗ്ധന്മാരായ ഡോക്ടർമാർ 4 മണിക്കൂർ തങ്ങളുടെ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിച്ചു എന്നെ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്തെങ്കിലും എന്നിൽനിന്നും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന രക്തത്തെ തടയുവാനോ, മുറിഞ്ഞുപോയ എൻെറ കരളിനെ ഒന്നാക്കുവാനോ കഴിയാതെ അവർ നിസ്സഹായരായി. മരണത്തിൻെറ തണുത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് ഞാൻ മാററപ്പെടുന്നതായി എനിക്ക് തന്നെ അനുഭവം ഉണ്ടായി. മരിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഞാൻ അബോധാവസ്ഥയിലേക്ക് മാററപ്പെട്ടു. ഇതിനിടയിൽ വിവരം അറിഞ്ഞ് ഓടിയെത്തിയ എൻെറ സഹോദരങ്ങളും, സ്നേഹിതരും, നേരത്തെതന്നെ രക്ഷയിലേക്കു വന്ന എൻെറ സഹോദരൻെറ സഭയിലെ പാസ്റ്ററും വിശ്വാസി

കളും ഞാൻ കിടന്ന മുറിക്കു പുറത്തു കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിദഗ്ധന്മാരായ ഡോക്ടർമാർ പരാജയം സമ്മതിച്ച് വെളിയിൽനിന്നവരെ വിളിച്ച് ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ആ വാർത്ത പറഞ്ഞു: 'ദൈവത്തിനു മാത്രമേ വിടുവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഒന്നിച്ചു ചേർത്ത കരൾ യോജിക്കുന്നില്ല; ബ്ലീഡിംഗ് നില്ക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ തുടർന്നാൽ അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിക്കും.' വിവരം മനസ്സിലാക്കിയ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ ആശുപത്രിയുടെ വിസിറ്റിംഗ് റൂമിൽ മുട്ടിന്മേൽ ഇരുന്ന് പരിസരങ്ങളെ മറന്ന് ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുകയും കണ്ണുനീരോടുകൂടി എന്റെ പ്രാണനുവേണ്ടി അഭയയാചന കഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡോക്ടർമാർ അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കനിലയിൽ എന്റെ കരളിന്റെ മുറിവ് കൂടി ബ്ലീഡിംഗ് നിലച്ചു. മുറിയുകയും ചതയുകയും ചെയ്ത എന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ നീരുവച്ചു. എന്റെ കുടലിനു ക്ഷതം സംഭവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്ത് എന്റെ കുടലുകൾ രണ്ടു ദിവസം പുറത്തിട്ടിരുന്നു. കണ്ടാലറിയാത്ത ഒരു ഭീകരരൂപമായി ഞാൻ തീർന്നു. 25 ദിവസം ഞാൻ അബോധാവസ്ഥയിൽ തുടർന്നു. ആ സമയം ഞാൻ നല്ല ഉപബോധം ഉള്ളവനായി മറെറാരു ലോകത്തു് യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഇതിനോടകം എന്റെ ശവസംസ്കാരം നടക്കുന്നതായും അതിന്റെ പ്രാരംഭനടപടികൾ അമേരിക്കയിൽ നടത്തി, ബാക്കി സ്വന്തസ്ഥലമായ പയ്യപ്പാടിയിൽ നടത്തേണ്ടതിന് എന്റെ ശവം പായ്ക്ക്ചെയ്ത് അയക്കുന്നതായും ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. മരണത്തിന്റെ കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ അമർന്നുപോയ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ നരകത്തിന്റെ ഭീകരതകൾ ഓരോന്നായി കാണുവാൻ തുടങ്ങി. നാട്ടിലെത്തിയ എന്റെ ശവശരീരം സമുദായത്തിന്റെ ആചാരമര്യാദയിൽ അടക്കംചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഈ സമയത്തെല്ലാം അബോധാവസ്ഥയിൽ മറെറാരു ലോകത്തായിരുന്ന ഞാൻ ഉപബോധമനസ്സിൽ ശക്തിയായി വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 'ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ല', 'ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ല', 'എനിക്കു ജീവനുണ്ട്'. എന്റെ ശബ്ദം പുറത്തു് വന്നില്ല. ജീവനുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ബോധമില്ലാതെ കൈകാലുകൾ ഇട്ടടിക്കുകയും, ചാടി എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നിലധികം മിഷ്യനുകളാൽ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകിടന്ന ഞാൻ ചലിക്കാതിരിക്കുവാൻ എന്റെ ശരീരം ബെഡ്ഡിനോടു ചേർത്തു് കെട്ടി ബന്ധിച്ചിരുന്നു.

അമേരിക്കയിലും, നാട്ടിലും വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞ് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ സമുദായ, സഭാ വ്യത്യാസമെന്യേ, ഉപവസിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അനേക ദൈവദാസീദാസന്മാർ ഹോസ്പിറ്റൽ സന്ദർശിക്കുകയും, ശുശ്ര

മായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹോസ്പിററൽതന്നെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹോസ്പിററൽ അധികൃതർക്ക് നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ദൈവതേജസ്സുകൊണ്ട് എന്റെ മുറിയും അതിന്റെ ചുററുപാടും നിറഞ്ഞിരുന്നു—ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ മറുപടിയായി, പ്രത്യാശയ്ക്ക് ഒരു വഴിയും ഇല്ലെന്ന് ഉറച്ചിരുന്ന ഡോക്ടർമാരേയും, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തെയും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് 57—ാം ദിവസം ഞാൻ ഹോസ്പിററൽ വിട്ടു. കർത്താവ് എന്റെ കണ്ണിനെ കണ്ണുനീരിൽ നിന്നും, എന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചവരും സന്ദർശിച്ചവരുമായ ദൈവമക്കൾ തുടർന്നുള്ള എന്റെ ജീവിതം യേശുവിനായി സമർപ്പിക്കുവാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിൽ ആത്മീകവും ലൗകീകവും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ വടംവലി നടക്കുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്ന് കീഴടങ്ങി.

ഒരു പുരാതന ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ടവനും യാക്കോബായ പാരമ്പര്യം ഉള്ളവനും സഭയുടെ യൂത്ത് ലീഗിന്റെ പ്രവർത്തകനുമായ എനിക്ക് ഇനി ഒരു മാനസാന്തരത്തിന്റേയും മാമോദീസായുടേയും ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽഎന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം വാസ്തവമായി ഇടപെട്ട ഒരു അപകടമായിരുന്നു ഇത്. എനിക്ക് ഉണ്ടായ സ്വപ്നങ്ങളും, ദൈവശബ്ദങ്ങളും എന്റെ ചിന്താഗതിയെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി. സ്വപ്നങ്ങളിൽ കൂടിയും സംഭവങ്ങളിൽകൂടിയും ദൈവം മനുഷ്യനോട് സംസാരിക്കും എന്നു തിരുവചനത്തിൽനിന്ന് അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. (ഇയ്യോ.33:14, 4:13, യശ. 29:6. അ. പ്രവൃ: 10:3,4) എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ ഈ സന്ദർശനം എന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ മതിയായതായിരുന്നു.

യേശുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റേയും വിശ്വസിച്ച് സ്നാനം ഏല്ക്കേണ്ടതിന്റേയും ആവശ്യകത എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. (യോഹ. 3:1—8, അ. പ്രവൃ 8:34–40.) എന്റെ പാരമ്പര്യവും, മതത്തിലെ പരീശഭക്തിയും, സ്ഥാനവും എന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ എത്തിക്കയില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ രക്ഷകനും കർത്താവും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായി അംഗീകരിച്ചു. ഹൃദയംകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ച് രക്ഷകനായി വായ്കൊണ്ട് ഏററുപറഞ്ഞു. (റോമ.10:9,10). യേശു യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ മുങ്ങി സ്നാനമേററുവെങ്കിൽ എനിക്ക് എത്രയധികം അതാവശ്യമാണ്. (മത്തായി.3:13–17)യേശുവിന്റെ മരണ—അടക്ക—പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാദൃശ്യമായി നിലകൊള്ളുന്ന മാമോദീസാ തളിക്ക

ലല്ല അതു് ഒരു ശവമടക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിത്തന്നെ വേണമെന്നു് (റോമ. 6:2–5) എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഞാൻ ആരോടും അനുവാദം ചോദിക്കാതെ ദൈവകല്പനയായ സ്നാനം അനുസരിച്ചു. മാമോദീസാ (Baptism) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ വെള്ളത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു് പോകുക എന്നാണല്ലോ. യേശുവിന്റെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യമായ സ്നാനത്തോടു് ഏകീഭവിച്ച എനിക്കു ഒരു വലിയ പ്രത്യാശയുണ്ടു്. കർത്താവിന്റെ വരവിൻദിനം എനിക്കും ഒരു പുനരുത്ഥാനം സംഭവിക്കും. കർത്താവിന്റെ വരവിൽ ഞാൻ എടുക്കപ്പെടും. (റോമ. 6: 4, 5) എന്റെ കർത്താവു് എന്റെ രട്ടു് അഴിച്ചു് എന്നെ സന്തോഷം ഉടുപ്പിച്ചു. എന്റെ വിലാപത്തെ നൃത്തമാക്കി. ഞാൻ മൗനമായിരിക്കാതെ സ്തുതി പാടേണ്ടതിനു തന്നെ (സങ്കീ. 30: 11,12). ഞാൻ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നു് എനിക്കു് അതു സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. ഇന്നു വലിയ സന്തോഷവും പ്രത്യാശയും സമാധാനവും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടു്. ഈ സാക്ഷ്യം വായിച്ച സ്നേഹിതാ, യൗവ്വനം മായ അത്രെ. യൗവ്വനകാലത്തു നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർത്തുകൊൾക. (സഭാ. 12:1) എല്ലാററിന്റേയും സാരം കേൾക്കുക. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു് അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ചുകൊൾക; അതു് ആകുന്നു സകല മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടുന്നതു്. ദൈവം നല്ലതും തീയതുമായ സകല പ്രവൃത്തിയേയും സകല രഹസ്യങ്ങളുമായി ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്കു വരുത്തുമല്ലോ (സഭാ. 12:13,14). യേശുവിനെ ജീവിതത്തിൽ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയല്ല നീ എങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ സ്വീകരിക്കുക. അവൻ കോപിച്ചിട്ടു് വഴിയിൽവെച്ചു നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ പുത്രനായ യേശുവിനെ ചുംബിക്കുക. (സങ്കീ. 2:12). ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

'എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല. എന്റെ ഓട്ടവും, ദൈവകൃപയുടെ സുവിശേഷത്തിനു് സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിനു കർത്താവായ യേശു തന്ന ശുശ്രൂഷയും തികെക്കേണം എന്നേ എനിക്കുള്ളു. (അ.പ്രവൃ: 20:24).

Roy K Markose

22452 Chester Ct,
Farmington, MI 48335
Tel: 248-987-2218